

ABSTRAKT

Východiskem této práce je určitý rozpor v tom, že v odborné literatuře je spirituální rozměr celostního přístupu zmiňován jako prvek podílející se na prevenci i úspěšné léčbě závislostí a dalších onemocnění. Méně zmínek je už o tom, jak konkrétně práce se spiritualitou klientů v adiktologické praxi vypadá.

Cílem této práce proto je popsat, jak pracovníci v adiktologických službách spiritualitu vnímají, jestli a jak s ní u svých klientů pracují a kde sami vnímají přínos této práce.

Metodou výzkumu byl polostrukturovaný rozhovor, analyzovaný prvky z metody zakotvené teorie a to zejména otevřeným kódováním. Významné jevy pak byly řazeny dle důležitosti a dávány do širších souvislostí. Výzkumný soubor se skládal ze čtyř respondentů, pracovníků adiktologických služeb, vybraných metodou záměrného výběru.

Výsledky výzkumu ukazují, že pracovníci adiktologických služeb vnímají spiritualitu hlavně jako cestu, na které se člověk vyvíjí směrem k hodnotám, jež považuje za významné až sebezpřesahující. Pracovníci se práci se spiritualitou klientů nebrání, naopak dávají najevo respekt této oblasti a s ní spojeným potřebám. Jsou schopni a ochotni těmto potřebám přizpůsobit práci s klientem a to hlavně ve smyslu provázení klienta procesem uvědomování si této úrovně sebe sama. Pracovníci adiktologických služeb vnímají práci se spiritualitou klientů jako přínosnou, přestože každý tento přínos vnímá odlišným způsobem.

Závěrem práce je, že spiritualita klientů je v adiktologických službách zohledňována a je s ní pracováno, ačkoliv ne cíleně. Přístupy jsou v tomto směru zcela individuální.

KLÍČOVÁ SLOVA

Spiritualita, pracovník, léčba, závislost, klient